

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/253/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201283
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819201283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: L. M.á, nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, o zaplatenie 13.535 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. augusta 2019 sp. zn. 11Csp/61/2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 15. augusta 2019 č.k. 11Csp/61/2019-142.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 15. augusta 2019 č.k. 11Csp/61/2019-142 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 13.195,07 €, dlžné úroky z istiny vo výške 5.763,84 €, zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 13.535,07 € od 01.05.2019 do 20.05.2019, zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 13.365,07 € od 21.05.2019 do 16.06.2019, zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 13.195,07 € od 17.06.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13.535,07 € od 01.05.2019 do 20.05.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13.365,07 € od 21.05.2019 do 16.06.2019, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13.195,07 € od 17.06.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok). Zastavil konanie ohľadom istiny vo výške 340 € (II. výrok) a zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (III. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 13.535,07 € s príslušenstvom s odôvodnením, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a.s., Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola postúpená pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 15.000 €, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s úrokmi a poplatkami. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, preto postupca vyhlásil dňa 27.6.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy zaplatila, čiastkovú platbu vykonala 24.4.2019. Po daní žaloby zaplatila ešte sumu 170 € dňa 21.5.2019 a 170 € dňa 17.6.2019. Preto žalobca zobrať žalobu ohľadom sumy 340 € späť a súd v tejto časti konanie zastavil.

3. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 až 14 zákona č. 129/2010 Z.z. spolu s § 53 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka a čl. 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS.

4. K námietke žalovanej o nedostatku aktívnej a pasívnej legitímácie žalobcu odôvodnenej tým, že žalobca nie je bankovým subjektom (preto podľa nej pôvodný veriteľ nemohol na žalobcu postúpiť pohľadávku voči žalovanej), súd prvej inštancie poukázal na výpis obchodného registra, z ktorého vyplýva, že činnosťou žalobcu okrem iného je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov.

5. Z predloženej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. Bratislava a žalovanou dňa 10.12.2013 mal za preukázané, že veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 15.000 €. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 285,24 €. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,90 € mesačne, RPMN vo výške 20,11 %, dátum 1. splátky bol dňa 25.01.2014 a dátum konečnej splatnosti 25.12.2023. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 02.10.2018 vyplýva, že žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila na istinu sumu 1.120 €. Poslednú splátku zaplatila dňa 27.06.2016.

6. Súd považujúci uzavretú zmluvu za spotrebiteľský úver skúmal, či zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že predmetná zmluva všetky náležitosti obsahuje a považoval ju za platne uzatvorenú. K námietke žalovanej ohľadom sumy poskytnutého úveru vychádzal z úvahy, že na prvej strane zmluvy je síce uvedená suma 17.000 €, ale je to suma, ktorú žiadala žalovaná od právneho predchodcu žalobcu. Žalobca jej však schválil výšku úveru 15.000 €. Žalovaná pri podpise zmluvy mala vedomosti o tom, že žalobca jej poskytol úver vo výške 15.000 €. Zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva v akých mesačných splátkach mala žalovaná úver splácať, počiatok splácania ako aj konečný dátum splatnosti. Zmluva obsahuje aj RPMN, ktorá je primeraná a je jednoznačné, že žalovaná mala vrátiť žalobcovi úver vo výške 15.000 € a úroky z úveru. Žiadne ďalšie náležitosti (ako poplatky) neboli dohodnuté. Preto podľa súdu prvej inštancie nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje žiadne také ustanovenie, z ktorých by vyplývala nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej. Okrem toho žalobca predložil aj výpisy z účtu žalovanej, z ktorého platila jednotlivé splátky.

7. Uzavrel, že žalovaná prestala úver splácať a na základe jej žiadosti jej právny predchodca žalobcu zaslal návrh dohody na uzavretie splátkového kalendára, žalovaná však túto dohodu nepodpísala a naďalej riadne a včas úver nespĺcala. Preto právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru a vyčíslil aj celkový dlh na úvere. Žalovaná nepreukázala, že by nárok žalobcu čo do výšky nebol odôvodnený a vôbec sa neobhajovala tým, že by zaplatila väčšiu sumu ako tvrdí žalobca v žalobe.

8. Vo vzťahu k žalovanej vznesenej námietke premlčania nároku žalobcu súd nepovažoval nárok žalobcu za premlčaný. K zosplatneniu úveru došlo dňa 27.06.2016 a žaloba bola podaná dňa 03.05.2019, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Ide o premlčanie práva na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru s príslušenstvom, ktoré právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa ust. § 101 OZ, nakoľko zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú premlčaciu dobu. Táto premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz podaním návrhu na súd. V danom prípade splatnosť úveru nastala dňom 27.06.2016 a všeobecná premlčacia trojročná doba začala plynúť v deň zročnosti dlhu dňa 27.06.2016.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

10. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná a to voči všetkým výrokom (výroku I., II., III.) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, h/ a f/ CSP, pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. uplatnila námietku zaujatosti sudcu JUDr. Kataríny Janečkovej v tejto veci so zreteľom na jej vzťah k sporu. Uviedla, že po zaujatosti sudcu sa dozvedela z rozsudku súdu zo dňa 15.8.2019, preto námietku uplatnila súčasne s odvolaním. Mala za to, že súd nadržiava stranu úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi, ktorý nezákonnými postupmi už pri pripravil o majetok okrem žalovanej aj iných občanov SR.

11. Zdôraznila, že predmetnú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú a zdôraznila, že chcela mať vyriešenú otázku, či poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Citovala § 220 ods. 2,3 CSP ako základné princípy CSP a niektoré články Ústavy, pričom poukázala aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR zdôrazniac požiadavky práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby odvolací súd prijal jej návrhy popísané a odôvodnené v odpore proti platobnému rozkazu, vyžiadal o žalobcu všetky

dôkazy o tom, aké komplexné informácie mal žalobca o žalovanom k dispozícii pri zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaného splácať úver. Žalovaná má za to, že žalobca nepreukázal reálne požičanie čiastky úveru - istiny a nepreukázal ani ďalšie vzájomné plnenia medzi stranami. Žiadala, aby súd trval na dôkaznom preukázaní vzájomne vykonaných plnení medzi žalobcom a žalovanou, a aby vykonal dôkaz výsluchom žalobcu/veriteľa. Ak by skúmal vzájomné plnenia zistil by, že žalovaná uhradila nielen 1.120 + 344,93 €, čo je suma 1.464,93 €, ale prvotnému veriteľovi zaplatila až 8.779 € a postupcovi do 6.9.2019 ďalších 1.560 €, čo spolu činí 10.339 €. Uvedené v rozpore s údajmi, ktoré klamlivo uvádza žalobca. Žiadala, aby súd určil a vyhlásil zmluvné podmienky veriteľa za neprijateľné a za nekalé obchodné praktiky vo výroku svojho rozhodnutia v súlade so zákonom. Odmietla platiť akékoľvek trovy konania nemorálnej protistrane a aplikujúc ust. § 257 CSP žiadala o nepripustenie jej povinnosti platiť akékoľvek súdne trovy. Navrhla splácanie čiastky 4.661 € v prospech žalobcu v pravidelných mesačných splátkach po 100 € až do celkového splatenia žalovaným.

12. K podanému odvolaniu sa žalobca vyjadril písomne tak, že považuje ním uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Poukázal na to, že odvolanie opätovne ako predtým podaný odpor obšírnym spôsobom spochybňuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom sa jedná o formulárové všeobecné vyjadrenia spočívajúce najmä na citácii zákonných ustanovení. Podané odvolanie je z veľkej časti zmätočné a nekonzistentné, a len veľmi nejasne formuluje konkrétne skutočnosti, na ktoré žalovaná aplikuje jednotlivé odvolacie dôvody. Žalobca na to, že súd prvej inštancie sa dostatočne oboznámil s prejednávavým stavom veci, dostatočne vysvetlil, ktorými skutočnosťami sa zaoberal a ktoré z nich mal za preukázané. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa zaoberal odporom žalovaného, posúdil zmluvu o úvere, ktorú považoval za platnú a obsahujúcu všetky zákonom požadované náležitosti. Konajúci súd sa v odôvodnení zaoberal námietkami žalovanej, aj ohľadne sumy poskytnutého úveru a jednotlivé úhrady. Žalobca zdôraznil, že listina aktuálny stav úveru je výpis z Bankovej knihy považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu, a teda nejedná sa iba o interný doklad veriteľa. Z tejto listiny je zrejme v akej výške vykonala žalovaná úhrady aj spôsob ich započítania veriteľom. Všetky úhrady, ktoré žalovaná vykonala do dátumu podania žaloby, žalobca zohľadnil v podanom návrhu a výška žalovanej istiny je tvorená rozdielom medzi sumou úveru, sumou, ktorá bola zo strany žalovanej zaplatená. Aj platby, ktoré žalovaná vykonala po podaní žaloby boli zohľadnené, keďže žalobca zobral žalobu v časti späť a konajúci súd v tejto časti konanie zastavil. V konaní bolo tiež preukázané poskytnutie úveru, kde opäť žalobca poukázal na listinu Aktuálny stav úveru, kde je uvedená výška úveru, aj suma, ktorá bola vyčerpaná a to 15.000 €. Žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS ČR 625/2003, ako aj rozhodnutie Krajského súdu Banský Bystrica sp.zn. 43Co/2/2019 a stanovisko sudcu a zároveň bývalého podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana L'alika. Žalovaná v odvolacej replike zdôraznila, že veriteľ úmyselne koná a formuluje do svojich zmlúv so spotrebiteľmi neprijateľné zmluvné podmienky, pričom spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah zmlúv, pripojila vyjadrenie NS SR zo dňa 18.9.2019 vo veci odpovede na žiadosť, na ktorú žiadala prihliadnuť.

13. Žalovaná v odvolacej replike a ďalších vyjadreniach opakovane vytykala súdu skutočnosti namietané v odvolaní a zotrvala na námietke zaujatosti voči konajúcej sudkyňi.

14. Žalobca v odvolacej duplike zdôraznil, že predmetná zmluva obsahuje údaj o výške mesačnej splátky v počte splátok a termíne ich splatnosti, keď výška splátky bola nastavená na 285,24 €, počet splátok 120 pri dodržaní ktorých by žalovaná úver splatila do 25.12.2023. Prvú splátku mala uhradiť dňa 25.1.2014 a dátum každej ďalšej splátky bol nastavený ku 25.dňu v mesiaci. Žalobca má za to, že aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je v zmluve uvedená a je uvedená v správnej hodnote. Žalobca zároveň trvá na tom, že zmluvné podmienky boli v zmluve dohodnuté riadne.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd nadriadený súdu prvej inštancie podľa § 54 Civilného sporového poriadku (CSP), sa najprv zaoberal v odvolaní vznesenou námietkou zaujatosti.

16. Podľa § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomere k sporu, stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

17. Podľa § 49 ods.3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

19. Podľa § 53 ods. 1, 2 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

20. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 CSP súd predloží vec s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému súdu do siedmich dní od uplatnenia námietky zaujatosti. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní.

22. Lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej (§ 56 CSP).

23. V danom prípade žalovaná uplatnila v odvolaní námietku zaujatosti, ktorej dôvodom bolo rozhodnutie súdu a obsah odôvodnenia rozsudku.

24. Jednou z podmienok súdneho konania a záruk spravodlivého súdneho procesu je aj zákonné obsadenie súdu, teda aby vo veci konal a rozhodol sudca, ktorému bola vec pridelená v súlade so zákonom a rozvrhom práce, a u ktorého nie sú dané dôvody na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci vymedzené § 49 CSP. Vyjadrenia žalovanej sa vzťahujú k rozhodnutiu, ktorým sa už konanie vo veci samej na súde prvej inštancie ukončilo, pričom toto rozhodnutie je predmetom odvolacieho konania. Skúmanie podmienok konania, medzi ktoré patrí aj zákonné obsadenie súdu, t.j. aj otázka vylúčeného sudcu, je vymedzené tiež ako samostatný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. c/ CSP a je súčasťou odvolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia.

25. Účelom § 49 ods. 1, 2 CSP je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezaujatému prístupu k stranám sporu alebo ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

26. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný vzťah sudcu, a to buď:

a/ k sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu a rozhodnutia v spore (o vzťah tejto povahy ide napr. vtedy, keď sudca je stranou sporu, keď má osobný záujem na určitom výsledku sporu, ale tiež vtedy, keď sudca verejne, napr. prostredníctvom médií alebo iným spôsobom vyjadril právny názor na spor, ktorý je objektívne spôsobilý ohroziť jeho nestrannosť, alebo keď získal informácie o spore inak, než dokazovaním na pojednávaní a vnímaním všetkého, čo vyšlo počas procesu najavo, teda získal o spore poznatky neprocesným spôsobom, napr. bol s vecou oboznámený niektorou zo strán sporu ešte pred začatím civilného procesu, alebo bol svedkom skutočnosti, ktorá sa vo veci stala predmetom dokazovania),

b/ k stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim (o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého alebo iného blízkeho rodinného vzťahu alebo relevantného osobného vzťahu),

c/ k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

27. Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu teda predpokladá taký osobný vzťah sudcu k predmetu sporu, k stranám alebo k ich zástupcom, že aj pri všetkej snahe sudcu o nezaujatosť konania a rozhodovania by ovplyvnil jeho objektívny postoj v prejednávanom spore. Takúto situáciu predpokladá najmä príbuzenský vzťah k stranám sporu alebo k ich zástupcom, priateľský alebo nepriateľský vzťah k týmto osobám, osobný alebo ekonomický záujem sudcu na ukončení sporu a podobne.

28. Je potrebné upriamiť pozornosť na § 49 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého námietka zaujatosti, ktorá sa týka len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti nie je dôvodná. Procesným postupom sudcu v konaní je realizácia výkonu súdnictva založená na vykonávaní procesných úkonov vyplývajúcich z Civilného sporového poriadku, ktoré sa môžu odraziť v rozhodnutiach v konaní vydaných, vrátane rozhodnutia vo veci samej.

29. V danom prípade žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti preukazujúce vzťah konajúcej sudkyne k sporu, stranám sporu alebo ich zástupcom, ale namietala iba rozhodovaciu činnosť súdu a jeho procesný postup.

30. Námietka zaujatosti vznesená žalovanou teda nie je dôvodná, pretože zákon vylučuje, aby dôvod pochybnosti o sudcovej nezaujatosti bol spájaný s jeho rozhodovacou činnosťou a existencia niektorej z okolností relevantných pre záver o zaujatosti sudkyne nebola zistená.

31. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 z.č. 160/2015 Z.z. CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

32. Odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

33. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24. novembra 2020 o 10.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.11.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

34. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm.b/, f/, a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

35. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

36. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

37. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

38. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

39. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

40. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

41. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

42. Žalovaná v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

43. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

44. Nebolo možné akceptovať odvolaciu námietku žalovanej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jej námietkami uvedenými v odpore. V odpore žalovaná vznesla námietku premlčania, tvrdila, že žalobca svoj nárok nedosvedčil relevantnými dôkazmi, žiadal aby súd podrobil zmluvu, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok súdnej kontrole, namietala pasívnu vecnú legitimitáciu (správne aktívnu - poznámka odvolacieho súdu) žalobcu, nakoľko nemá bankovú licenciu a preto podľa nej nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, namietala, že veriteľ úmyselne formuluje do svojich zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky. Súd prvej inštancie sa týmito námietkami zaoberal a v odôvodnení rozhodnutia uviedol skutkové zistenia, právne posúdenie a úvahy, na základe ktorých dospel k svojim záverom.

45. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde podrobil ju prieskumu z pohľadu obsahových náležitostí dospel k záveru, že táto zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a bola platne uzatvorená. Za správny považuje odvolací súd aj záver o platnom postúpení pohľadávky, keď námietka žalovanej, ktorá spochybňovala platnosť postúpenia v dôsledku toho, že žalobca, na ktorého bola pohľadávka postúpená, nemá v predmete činnosti poskytovanie úverov, bola v konaní vyvrátená vychádzajúc z výpisu z obchodného registra žalobcu.

46. Nie je dôvodné ani tvrdenie žalovanej o nepreukázaní poskytnutého úveru (nepreukázanie, že úver bol poukázaný žalovanej) podobne ako aj ďalšie pohyby platieb medzi stranami sporu. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že žalobca dostatočným spôsobom preukázal poskytnutie úveru na základe predmetnej zmluvy, ako aj výšku pohľadávky žalobcu ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie zohľadňujúc všetky platby realizované zo strany žalovanej.

47. Pokiaľ žalovaná k odvolaniu pripojila fotokópie poštových ústrižkov osvedčujúcich jej úhrady, jedná sa o platby, ktoré už žalobca a súd brali na zreteľ. Platby realizované pred podaním návrhu už neboli v žalobe uplatnené a platby realizované po podaní žaloby viedli k späťvzatiu žaloby v časti o zaplatení 340 €, v ktorej časti súd konanie zastavil (výrok II.)

48. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil vrátane výroku o trovách konania, keďže nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP, pričom žalovaná k odvolaniu ani ďalším písomným vyjadreniam doručeným v priebehu odvolacieho konania nepripojila žiadne dôkazy osvedčujúce takéto dôvody hodné osobitného zreteľa, či už spočívajúce v jej osobných, zárobkových a majetkových pomeroch alebo v povahe sporu (ani v odvolaní a ďalších písomnostiach neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by osvedčovali potrebu aplikáciu ust. § 257 CSP).

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, takýto nárok vznikol úspešnému žalobcovi, preto odvolací súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

50. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).